

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XIX. Recollectio & silentium quomodo huic meditationi deseruiant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

XVIII.
procedat,
nem no-
am conf-
lo per idē
ndum ve-
am ad ho-
fisse. Sin
m myte-
rnationi
salus &
atio hinc
dem sci-
fidem que
ne, sequi-
fectus &
deat, v-
mysterio-
maneat
acemus,
us lumen
cet hinc
fructum
loffen-
Aposte-
vobis o-
le ammi-
nmi sa-
piti-

DE ORAT. MENTALI. 421

*pientia & intellectu spiritali, vt am-
buletis dignè Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes & crescentes in scientia Dei: in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius, in omni patientia, &c.*

CAPVT XIX.

De modo orandi, quem recollectionem & silentium vocant. & qua ratione mysteriorum vite Christi meditationi utilis esse queat.

NON est propositum, ex professo hic de hoc orandi modo agere, sed non nisi breuiter ipsum perstringere, & ostendere, quorum is sit, & quo adhibendus modo, ad euitanda incommoda, quæ ex indiscreto indebitoque eius vsu sequi possunt: simul etiam ad declarandum, quomodo vitæ, Passionisq; Christi Domini mysteriorum cõsiderationi adhibere eum oporteat. Hic orandi modus in eo situs est, vt oēs de creaturis, tam corporalibus, quã

Oratio silentij & Recollectionis, qua.

422 FRANC. ARIAS CAP. XIX.
spiritualibus cogitationes seponens
homo, supremum intellectus sui ad
de Deo duntaxat cogitandum sine
vllis discursibus & rationibus con-
uertat: Hunc præsentem intueatur,
cogitet esse quoddam infinitum, bo-
nitatem, pulchritudinem, potentiã,
maiestatem, ac gloriam infinitam.
dein voluntate ad ipsum amandum,
illius in bono complacendum, glo-
ria eius delectandum aliosque actus
in quibus affectum amoris consilite-
re diximus, exercendos conuertat-
tur. Non secus autem ac si quis alium
attentè audiat eminus, aut ex alta
quadam turre sibi inclamantem; ita
anima hæc suspensa & attenta ma-
net, Deum intuendo, nihil præter
ipsum cogitans, sed auscultans ipsi,
quæ sibi interius loquitur. Atque ut
catellus ante dominum mensæ assi-
dentem, se collocat, Dominum in-
tuens quietus manet, & immotus,
expectans donec panis frustum
Dominus obijciat; ita hic, anima in-
finitum bonorum omnium fontem
Deum intuens, attentè ipsum re-
spi-

DE ORAT. MENTALI. 423

aspiciens ac tacens, id est, de alijs re-
bus quam de ipso non cogitans, ex-
spectat donec sibi loquatur, dona-
que sua, quin & seipsum communi-
cet. Cum verò animæ huic Deus lo-
quitur, seque illi communicat, no-
uam illi lucem dando, qua bonita-
tem diuinamque suam voluntatem,
ac diuina mysteria amplius decla-
ret: cum clariorem sui ipsius cogni-
tionem dat, vt videat plura in se
quam ante viderat: cum voluntatem
incendit, & affectus mouet; tunc in-
quam hanc à diuina misericordia
gratiam recipit, & illa gaudet, quã-
diu cõceditur. Verum cum aliquam-
diu auscultans nullum responsum
sentit, sed defatigatur & distrahi-
tur, seipsam excitare, & amoris af-
fectus quos diximus, in se efforma-
re contendat, gratiam ad hoc à Do-
mino petens, & feruentibus animi
desiderijs ad Deum aspiret & ge-
mat, ac in interiori cordis cum ipso
velut amans cum amante colloqua-
tur.

Quare di-
catur Re-
collectio.

Hic orandi modus dicitur, Re-
collectio.

Dionys.
Cayth. lib.
3. de cont.
nr. 12.

collectio. nam cogitationes & desideria, à varijs rebus, quibus distrahuntur, homo abstrahit, & ad Deum colligit & conuertit, solum de ipso cogitans, & tunc quidem, actualiter illum solum amans & desiderans. Atque vt filius, qui nummos suos in varios debitores distraxit, quibus ipsos mutuo dedit, patre ipso repetente omnes hinc inde colligit, & collectos patri tradit, ita anima cogitatum & amorem, quem in diuersa licet bona distraxerat, ac diuulserat, ab ijs auellit, quò Deo suo potenti ipsum totum tradat. nec vllam hoc ipso creaturis quas amare debet creat molestiam: ita namque, quando opus fuerit, & ipsa petitio, melius eas amabit, puro illas ob Creatorem ipsum amore diligendo.

Quare silentium.

Dicitur & hic orandi modus spirituale silentium: Vt enim quia verbum animæ ipsa est cogitatio, quando imaginatione, aut intellectu hoc in aliud discurret, tunc loqui ipsa dicitur: ita econtra quando de alijs rebus non cogitat, solumque Deum

DE ORAT. MENTALI. 425

Deum quietè intuetur, & (vti dixi-
 mus) auscultat, tunc in silentio agere
 dicitur. Hæc orandi ratio, dicitur
 etiam orare non intellectu, sed vo-
 luntate: non quod hic nihil intelli-
 gendum, aut cogitandum sit, verum
 quod parum quidem cogitandum,
 sed multum amandum: numquam enim
 voluntas amat, nisi amatum in-
 tellectus comprehendat. Atque ita
 semper voluntatis affectum aliqua
 intellectus operatio, qua infinitum,
 quod amat bonum apprehendat,
 præcedit & comitatur etsi hoc sine
 aliquo discursu fieri possit ac sine
 deliberatione nullaq; reflexione ad
 considerandum & dijudicandum ea
 que amat. Hinc quod S. Dionysius
 ad perfectam animæ cum Deo unio-
 nem, quæ amore fit, opus esse ait, a-
 nimam omnes intellectus operatio-
 nes relinquere, intelligendum est
 (vt eius exponunt interpretes,) de
 operatione circa creatura, nõ verò de
 illa, qua Creator ipse, qui infinitæ
 bonitatis & suauitatis, quam amat
 obiectum est, apprehenditur. Præ-
 sertim 4, & 11.

D. Gregor. lib. 30.
 moral. c.
 12.
 Dionys. Carth. lib. 1. de contem. ar. 4.
 D. Bonan. de myster. Theol. q. vlt.
 Gerson. de lucidat. scholast.
 Quare oratio voluntatis.
 In mystica Theologia c. 1.
 Dionys. Carth. lib. 3. de contem. art. 15.
 D. Greg. li. 23. moral. c. 13. & in 4. Reg. c. 4, & 11.

AP. XLV.
 es & deli-
 bus distri-
 & ad Deum
 um de iplo
 a actualiter
 desiderans
 nos suos in
 t, quibus
 e ipso re-
 colligit, &
 anima co-
 n in diuer-
 ac diuulsi-
 eo suo pe-
 nec vllam
 mare debet
 ue, quanti-
 etit ratio,
 o illas ob-
 diligendo.
 odus spi-
 quia ver-
 tio, quæ
 intellectus
 anc loqui
 uando sit
 olumque
 Deum

426 FRAN. ARIAS CAP. XIII.
fertim eò quòd sicut Deus animam
ad hanc vnionem sustollens super-
naturaliter dulcissimo amoris afflu-
illam accendit, ita & diuinæ clari-
tatis suæ radijs supernaturaliter illi
illustret, qua supremum illa bonum
quod amat, contempletur.

Hic no-
bilitas.

Hic orandi modus quem declarauimus hic breuiter, nobilissimus & maximè diuinus est, & ad exercendum facilis: nam quoniam discendi nullo & operatione intellectu operari non habet, non tam cito defatigat, maiorique facilitate se in eo diuini amoris detinere potest. sed omnium modis est, nec omnibus consulendus; sed plerumque non nisi illorum, qui magna diligentia & vitæ puritate diuinitus rerum diuinarum meditatione exercuere, & varios de eis demeritis intellectus discursus fecere. Primitus autem antequam quis hunc orandi modum exerceat, opus est primò vitæ ac passionis Christi mysteria meditatione pertractasse. His primò homo animi ab omni vitio & passione purgatus esse, & Christi Domini exemplo

Sed non
est omniū

Dei
folia
demu
riri
cere
periat
deuot
contin
perfe
tem
feriat
siderat
festum
ritè del
no idem
vi dixi
Dei di
fio, (q
ad qua
num di
fecto ip
Dei cor
nem di
intelle
etum: r
in vol
nascen
incen

folia

DE ORAT. MENTALI. 427

solidas conquirat virtutes, ac tum
 demum hunc orandi modum expe-
 riri, & aliquoties eum potest exer-
 cere. In quo si à Deo se visitari com-
 periat, & intellectum quietando, &
 deuotione voluntatem incendendo,
 continuare illum potest: si autè in eo
 perseveratio, nullà intellectus quie-
 tem, nullumve voluntatis motum
 sentiat, ad mysteriorum Christi cõ-
 siderationem redeat. Et hoc mani-
 festum est: nam hæc orandi ratio si
 ritè debiteque exerceatur, est omni-
 nõ idem quod contemplatio, quæ,
 vti diximus alibi, est intellectualis
 Dei diuinarumq; perfectionum vi-
 sio, (quam quidem fides cõpatitur)
 ad quam anima se per sapientiæ do-
 num disponit, quâdo scilicet in per-
 fecto ipsum gradu possidet. nam hæc
 Dei cognitio, quam contemplatio-
 nem dicimus, est doni huius, quod in
 intellectu versatur, actus & exerci-
 tium: nascitur autè è charitate, quæ
 in voluntate consistit, & à caritate
 nascendo ad magis caritate animam
 incendendam, & perfectè Deo vni-
 endam

*In libello
 de rosario
 notab. 2.
 c. 5 & hoc
 tractatu p.
 3. c. 16.*

*Dionys. 1
 Carth. li. 1 de cõ-
 templ. ar.
 15. & lib.
 3. art. 2.*

endam dirigitur. Quare necessari
est, animam actualiter à Spiritu sa-
cto, spirituali eius auxilio coope-
rante, tangi & moueri. nam, vt beati

In moral. S. Gregorius ait, sine speciali gratia
lib. 5 c. 16. nulla habet ar cōtemplatio, que ma-

lib. 27. ximè supernaturale donum est. Ad
6.9.

hæc sicut certum est, vt ad purâ de-
contemplationem anima pertingere

neceffe esse, vt longa & frequēs pro-
cedat meditatio tum earum rerum

quibus moueatur ad compunctio-
nem: tum virtutum, quibus ipsa pas-

getur, & ad tam sublime exercitium
disponatur, ita & eadem ad sanctum

hunc orandi modum dignè exercen-
dum requiritur. Non nego tamen

quin, sicut contemplationis donum,
interdum imperfectioribus minul-

in via virtutis exercitaris Deus con-
cedit (vt suprâ diximus) ita etiam

p. 3 c. 16. hoc orandi modo id cōtingat. Quo-
re vbi experientia constabit, nō mi-

los interdum, sine tam longa dispo-
sitione præuia, notabilem aliquem

fructum è sancto hoc exercitio coli-
ligere,

DE
ligere,
sed quo
mittere
illos via
fuerit, h
suis D
coniug
eius virt
maiori q
proprio
iudicio &
peritoru
quiescant
C
De tribus
ua. & v
tium,
tum spe
ves in h
ratione
FID
eiuf
ben
& sancti
mus incip
Christo A

CAP. XIX.
necessarii
piritu
lio coope
m, vt bea
ciali gra
to, que m
m est. Ad
d purā De
pertinge
reques p
rum reru
punctio
ortificatio
is ipsa pas
exercitum
ad sanctum
ē exercit
go tamen
is donum,
is minusc
Deus con
a etiam
gat. Qu
it, nō m
ga dispo
a aliquem
cicio col
ligere,

DE ORAT. MENTALI. 429

ligere, nō propterea impediēdi sūt,
sed quod cepere vt prosequātur per
mittendi. Signū quippe est, Deū hac
illos via deducere velle. expediēs tñ
fuerit, huic orādi modo vitæ & Pas
sionis Dominicæ meditationē illos
coniungere, vt hinc perfectissimarū
eius virtutum imitationem eliciāt,
maiori; securitate in eo procedāt:
proprio autem hic non innitantur
iudicio & beneplacito, sed virorum
peritorum doctorumque cōsilijs ac
quiescant.

CAPVT XX.

*De tribus vijs, purgatiua, illuminati
ua, & vnitua ad tres status incipiē
tium, proficientium & perfectio
rum spectantibus. & quomodo ha
tres in horum mysteriorum conside
ratione exercenda.*

FIDELIVM Deo seruientium, Tres stat
eiusque gratiam & amorē ha- ni in cum
bentium tres sacra Scriptura bentium.
& sancti Patres gradus statuunt. Pri Primus
mus incipientium, quos paruulos in incipien
Christo Apostolus vocat, quib. lacte, Hebr. 5.
id est,